EUROPEISKA UNIONENS RÅD

(1) BETONAR att samtliga nuvarande medlemsstater och anslutande stater berörs av problemet med en åldrande befolkning och att det är lämpligt att främja en övergripande och samordnad strategi för att säkerställa att det finns utrymme för tillräckliga och stabila pensioner i framtiden. Det är också väsentligt att utforma politiska åtgärder för att uppmuntra nuvarande och kommande generationer att förbli aktiva när de blir äldre,

(2) BEKRÄFTAR att arbetet med att inrätta tillräckliga, stabila och moderna pensionssystem hör till den nationella politikens uppgifter, men att det kan få stöd genom ett förstärkt samarbete på EU-nivå som grundar sig på den öppna samordningsmetoden,

(3) UPPREPAR att målet att förlänga arbetslivet, i linje med vad som fastställdes i Barcelona, är av särskild betydelse, både genom att det bidrar till stabila och tillräckliga pensionssystem och utgör en integrerande del i målet att öka den totala och specifika sysselsättningsgraden, i linje med de mål som fastställdes i Lissabon och Stockholm,

(4) BETONAR vikten av att rådet (sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) spelar en mera aktiv roll för att främja samordningen av sysselsättnings- och socialpolitiken, som en del av den övergripande satsningen för att uppnå pensionssystem som är tillräckliga, ekonomiskt hållbara och moderna,

(5) BETONAR att Kommittén för socialt skydd, vid behov i samarbete med Sysselsättningskommittén och Kommittén för ekonomisk politik, bör ge ett avgörande stöd till rådet (sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor), i synnerhet genom att genomföra särskilda undersökningar som inriktar sig på de gemensamma utmaningar som pensionssystemen står inför,

(6) VÄLKOMNAR kommissionens åtagande inför Europeiska rådets vårmöte 2004 och eventuellt trepartstoppmötet att lägga fram en rapport om framstegen mot det mål som fastställdes i Barcelona om att höja den faktiska pensionsåldern,

(7) BETONAR hur viktigt det är att samordna politiken för socialt skydd, den ekonomiska politiken samt social- och sysselsättningspolitiken och att inom ramen för reformeringsprocessen även fortsättningsvis ägna stor uppmärksamhet åt att säkerställa att systemen erbjuder tillräckligt skydd samtidigt som de är ekonomiskt hållbara och att de moderniseras.

(8) INSER att även tjänstepensionssystemen måste moderniseras och noterar att arbetsmarknadens parter har uppmanats att på grundval av kommissionens samrådsdokument enligt artikel 138 i EG-fördraget om överföring av tjänstepensioner, överväga en strategi för att minska hindren för rörlighet.

RÅDETS RESOLUTION

av den 20 oktober 2003

om initiativ för att bekämpa människohandel, särskilt handel med kvinnor

(2003/C 260/03)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

SOM ERINRAR OM

— att människohandel enligt artikel 5.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna skall vara förbjuden,

— ministerförklaringen i Haag av den 26 april 1997 om europeiska riktlinjer för antagandet av effektiva åtgärder för att förebygga och bekämpa handel med kvinnor för sexuellt utnyttjande,

— att Europeiska rådet i Tammerfors i oktober 1999 uppmanade till åtgärder mot människohandel och sexuellt utnyttjande av barn,

— Europarådets rekommendation 11 (2000) om människohandel som syftar till sexuellt utnyttjande och rekommendation 1545 (2002) om kampanjer mot handel med kvinnor,

— FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, särskilt artikel 6 i denna, samt FN:s konvention om barnets rättigheter, särskilt artiklarna 34 och 35 i denna,

— att det i synnerhet i Palermoprotokollet (2002) för att förebygga, förhindra och bestraffa människohandel, särskilt handel med kvinnor och barn, som kompletterar FN:s konvention om gränsöverskridande organiserad brottslighet, utvecklas en övergripande strategi som särskilt tar itu med människohandel och omfattar kriminalisering samt skydd av och stöd till brottsoffren samt förebyggande åtgärder mot denna företeelse,

— slutsatserna från konferensen i Syrakusa i december 2002, som syftar till att öka medvetenheten om människohandel, i synnerhet när det gäller kvinnor, och om behovet av att bredda och intensifiera åtgärderna i medlemsstaterna,

— att RIF-rådet i möte med kandidatländerna den 28 september 2001 i detta sammanhang enades om tolv åtgärder för att bekämpa människohandel, däribland aktivt operativt samarbete, organiserande av informationskampanjer och tillhandahållande av stöd till brottsoffren,

— rådets rambeslut 2002/629/RIF av den 19 juli 2002 om bekämpande av människohandel,

— att Brysselförklaringen från september 2002 syftar till att ytterligare utveckla europeiskt och internationellt samarbete, konkreta åtgärder, normer, bästa metoder och mekanismer för att förebygga och bekämpa människohandel och att rådet i sina slutsatser av den 8 maj 2003 enas om att undersöka lämpliga förslag för att genomföra särskilda delar av förklaringen,

— att högkommissarien för mänskliga rättigheter 2002 lade fram vägledande riktlinjer och principer för mänskliga rättigheter och människohandel med betoning på att brottsoffrens mänskliga rättigheter bör stå i centrum för alla insatser för att förebygga och bekämpa människohandel och för att skydda och bistå offren och vid behov ge dem tillgång till rättsväsendet,

— att det inom Europeiska unionen utarbetas åtgärder med en mångsidig och övergripande strategi för att förebygga och bekämpa dessa företeelser,

— att gemenskapens program, när det gäller finansiellt stöd, är ett viktigt verktyg för att stärka politiken, metoderna och samarbetet i EU och mellan EU:s medlemsstater och kandidatländerna i kampen mot människohandel och sexuellt utnyttjande av barn,

— att i synnerhet strukturfonderna (ESF och ERUF) finansiellt kan stödja åtgärder för bistånd till brottsoffren och kan användas till förebyggande åtgärder och till att underlätta den sociala och ekonomiska integrationen av offren för människohandel,

SOM ERKÄNNER ATT

— de ovannämnda FN-instrumenten utgör en grundval för ökat globalt samarbete, vilket även återspeglas i utvecklingen av Europeiska unionens förbindelser med länder utanför unionen,

— människohandel enligt Europeiska unionens lagstiftning inte bara är ett brott som syftar till sexuellt utnyttjande eller utnyttjande som arbetskraft av personer, i synnerhet till sexuellt utnyttjande av och slaveri i hemmet för kvinnor och barn, utan även visar på brist på respekt för brottsoffrens mänskliga rättigheter,

— det krävs flera olika åtgärder för att ta itu med denna moderna form av slaveri och det krävs även program för att förebygga människohandel samt för rehabilitering och social integration av brottsoffren, tillsammans med insatser för att ställa gärningsmännen inför rätta och sätta stopp för ytterligare viktimisering,

— utrotande av de grundläggande orsakerna till människohandel, bland annat men inte begränsat till ojämlikhet mellan könen samt arbetslöshet, fattigdom och alla former av utnyttjande, bör stå i förgrunden bland de långsiktiga insatserna för att bekämpa handel med kvinnor,

UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA ATT

— ratificera och fullt ut genomföra alla internationella konventioner och instrument mot människohandel, i synnerhet Palermoprotokollet för att förebygga, förhindra och bestraffa människohandel, särskilt handel med kvinnor och barn, som kompletterar FN:s konvention om gränsöverskridande organiserad brottslighet,

— beakta Haagförklaringen av den 26 april 1997, i vilken medlemsstaterna uppmanas att tillhandahålla eller undersöka möjligheter att utse nationella rapportörer om handel med kvinnor,

— fortsätta att helhjärtat engagera sig för att på nationell, europeisk och internationell nivå bekämpa människohandel, särskilt handel med kvinnor, varhelst det är möjligt i samarbete med och när så är lämpligt genom stöd till icke-statliga organisationer,

— understryka sitt engagemang för konkreta åtgärder, till exempel kampanjer, i syfte att öka medvetenheten och intensifiera det gränsöverskridande och internationella samarbetet för förebyggande och för att skydda och stödja offer i syfte att uppnå påtagliga resultat i kampen mot människohandel, särskilt handel med kvinnor, på grundval av goda metoder och nätverk på lämpliga nivåer,

— stödja och skydda brottsoffer i enlighet med nationell lagstiftning för att göra det möjligt för dem att i säkerhet återvända till sina ursprungsländer eller få lämpligt skydd i sina värdländer, i samband med åtgärder som stöds genom strukturfonderna och gemenskapsprogram,

UPPMANAR KOMMISSIONEN OCH MEDLEMSSTATERNA ATT

— använda de finansiella medlen i gemenskapsinitiativet Equal för att i enlighet med nationell lagstiftning främja den sociala och yrkesmässiga integrationen av stödmottagarna,

— främja åtgärder för att inrätta ett system för övervakning av människohandel för att tillhandahålla uppdaterade uppgifter genom kontinuerlig och regelbunden insamling av information från de behöriga nationella myndigheterna, till exempel de nationella organen och de nationella rapportörerna,

— se till att alla åtgärder och initiativ för att förebygga människohandel, särskilt handel med kvinnor och barn, och för att skydda brottsoffren, beaktar jämställdhetsperspektivet, att de överensstämmer med internationellt erkända principer om icke-diskriminering samt att respekten för brottsoffrens mänskliga rättigheter och grundläggande friheter beaktas i enlighet med gemenskapslagstiftningen och den nationella lagstiftningen.